

V. 6.
Kapsel
42

TAFLOR AF VÅDELLEN

I

Å b o.

Utaf

Åxel Gabriel Sjöström,

Åbo, 1827. Tryckte hos J. C. Frenczell & Son.

Subscribenter.

BIERNO SOCKEN.

(Genom Hr Jean Tjæder.)

Hr Björling, Cornett.
Forsbom, Sergeant. 2
Grunér, Capit.
Lundell, Pastors-Adj. 2
Rancken, Stud. 3
Tjæder.
Torcken, v. 2

BRAHESTAD.

Hr Dahlbeck, Tullförvaltare.
Dauers, Handl.
Franzén, Handl.
Frieman, Handl.
Hildén, Sockne-Adj.
Hjertman, Prov. Med.
Laureus, Handl.
Lundahl, Stads-Fiskal.
Perón, Postförvaltare.
Sovellius, Handl.
Wickman, Apothekare.

GAMLA-CARLEBY.

Hr Æjmeläus, Coopv. Capit.
Albäck, Vict. Handl.
Benzelstjerna, Pharm. St.
Böckelman, Handl.
Chydenius, Hof-R. Ausc. 2
Donner, Handl.
Donner, Stud.
Favorin, Handl.
Hengell, Handl.
Herrström, Handl.
Häggström, Hof-R. Ausc.
Kjemmer, Rådman.
Kjemmer, Stud.
Kyntzell, Rådman.
Kyntzell, Handl.
Kyntzell, jr Handl.
Kynzell, Con-Rector.
Lalin, Rådman.

Hr Libeck, Apothekare.
Läse-Bibl. i Gamla Carleby.
Hr Nordling, Contr. Prost.
Rahm, Handl.
Roos, Rådman.
Stening, Tullförvaltare.
Ström, SkeppsCapit.
Wiberg, Major.
Widén, v. Håradshöfd.
Winge, Lagman och Ridd.
Öller, Postförvalt.

HEINOLA.

(Genom Hr Apoth. Sireng.)

Hr Bonsdorff, Landtm. Ausc.
Böckman, Reg. Läkare.
Gadding, A. Stabs-Capit.
Goes, Colleg. Assessor.
Grenman, Lazar. Sysslom.
Högström, Lands-Secret.
Lille, Prov. Läkare, Ridd.
Mesterton, v. Lands-Secr.
Nordenstreng, Coll. Ass.,
Ridd.
Ringbom, Lands-Kamr.,
Ridd. 2
Salvén, Landtm. Ausc.
Schugge, Läne-Bokhall.
Streng, Coll. Assessor. 2
Streng, Kyrkoh.
Streng, Apoth. 2
Sylvander, Läne-Transl.
Tamberg, Handl.
Tamelander, Stud.

HELSINGFORS.

(Genom Hr Kamr. Holmberg.)

Hr Arppe, Förste Conduct. 2
Aschan, Apothekare.
Brofelt, Handl.
Byman, Secret.
Chrogelius, Handl.

Hr Friman, Coll. Assess. 2
Holmberg, Kamrer 2
Ignatius, v. Håradshöfd.
Mamsell Wahlund.

(Genom Hr v. Consul Wasenius.)

Hr Alopæus, Copist.
Boije, Baron, Bico-Direct.
Carlberg, Stud.
Clayhills, Assessor och Ridd.
Dobbin, Capit. och Ridd.
Ehrström, Kammarskr.
Ehrström, Prost och Ridd.
Engberg, Hand. Bokh.
Etholén, Handl.
Fagerström, Stud.
Forssman, Prost.
Grönvik, Hof-R. E. Not.
Gustafsson, Capit.
Hallbeck, Handl.
Hildén, Kyrkoh.
Hildén, Stud.
Hougborg, Pharm. Cand.
Kellander, Bokhållare.
Kothén v. Baron, Stats-Råd m. m.
Landtman, Communist.
Lille, Philos. Mag. 2
Lundeqvist, Cancellist.
Löfman, Stud.
Meinander, Assessor.
Mellin, Provisor.
Mennander, Copist.
Molander, Öfver-Direct. 2
Mörberg, Rådman.
Nyberg, Stud.
Orrström, Med. Doctor.
Pihlflyckt, Syssloman.
Peitzius, Kammarskr.
Procopé, Öfv. Aud. Ridd.
Sacklén, Ref. Secr., Ridd.
Salingre, Apothekare.
Savenius, Translator.
Schauman, Kammar-Råd m. m.

Hr Schanman, Stud. 2
Sederholm, Handl.
Fru Simelius, Marie. 2
Hr Syunerberg, Stud.
Tigerstedt, v. Håradsh. 2
Tillman, v. Håradshöfd.
Toll, Prot. Secret.
Törnqvist, Ref. Secr. n. m.
Tötterman, Communist.
Ullner, Stabs-Capit.
Wasenius, Bokhandl. 18
Weurlander, Stud.
Westzynthius, Ref. Secr.
Widenius, Magister.
Åkesson, Kamrer.

(Genom Hr Mag. Backman.)

Hr Agricola, Cancellist.
Alopæus.
Ammilon, E. O. Kammar-skrifv.
Arenius.
Backman, Magister.
Björkstén, Prot. Secr.
Blomqvist, Bibliothekarie.
Bockström, Sjö-Capit.
Borgström, Jor. Handl. 2
Born, Copist.
Brenner, B. B.
Brenner, M. W.
Broberg, Grosshandl.
Broms.
Brunow, E. O. Kammarskr.
Burghausen, v. Stud.
Calonius, Archivarie.
Carlén.
Chydenius, v. Håradsh.
Federley, Cancellist.
Forsman, Translator.
Gadd, Stud.
Gadelli, Copist.
Gylling, Kammarförvandt.
Hellén, v. Förste Revisor.
Hjertman, Juris Licent.
Holm, Secr. i Gen. Landt-mät. Cont.
Homén, Juris Candid.

Hr Knorring, v., Kammarskr.
Lange, Commminister.
Lindforss, Mag.
Lindforss.
Löfström, Kammarskrifv.
Mattens.
Molander, Stud.
Munck, Magister.
Neovius, Collega.
Nervander, Stud.
Nordensvan, Kammarförv.
Nyberg, P. L.
Prytz, Cancellist.
Rehansen, D.o.
Rouget de St. Hermine.
Schreck, Prot. Secret.
Sjöman, Kammarskrifv.
Skragge, Rådman.
Sonk, Revisor.
Starck, Kammarförvandt.
Stjerncrantz, Baron, Kam-marskrifv.

Stjernvall, Copist. 2
Stjernvall, Cancellist.
Sundman, Stud.
Trapp, v. Håradshöfd.
Uhlenius, Magister.
Uschakoff, A. 2
Uschakoff, J.
Wacklin, Fredric.
Wathén, Handl.
Weckman, Handl.
Wenerberg, Förste Rev.
Wilhelms, Registrator.
Zansen, v., E. O. Copist. 2
Zetterman.
Öhman, Cancellist. 2

HVITTIS SOCKEN.

(Genom Hr Prost. Åkerman.)

Hr Arell, Pastor i Säkylå.
Bergroth, Pastor i Pun-galatio. 2
Cedercreutz. 2
Cumenius, Doctor.

Hr Cumenius, Auditeur.
Elers, Sockne-Adjunct.
Forsinius.
Grönholm, Sacell. 2
Mamsell Hallman.
Hr Hornborg, Kapellan i A-lastaro.
Mamsell Idman, Charlotte.
-- -- Edla.
-- -- Sophie.
Hr Juselius, Exped. Befalln.
Kellman.
Kemell, Nådars-Pred. i Säkylå. 2
Lilius, Kapellani i Metsämaa.
Lydén, Lånsman.
Malinstén, Kapellan.
Mamsell Messman.

Hr Savonius, Cantor.
Sjöholm, Klockare i Kiulo.
Sneck, Regem. Commiss.
Sneck, Munsterskrifv.
Wegelius, Håradsskrifv. 2
Wegelius, Pastor i Kjulo.
Wendell, von, Lienten.
Mamsell Åkerman, Augusta.
Fru Åkerman, Hedda.
Mamsell Åkerman, Sophia.
Hr Åkerman, Wilh.
Mamsell Åkerman, Wilhelmina.

JACOBSTAD.

(Genom Hr G. F. Liljedal.)

Hr Alcenius, Licentiat.
Höckert, Kyrkoherde.
Liljedal, Pharm. Stud. 2
Schjerfbeck, Apothekare.
Wallenius, Rector Pædag. 2

KARIS SOCKEN.

(Genom Hr Prost. Tuderus.)

Hr Bäckström, Exped. Fogde.
De Geer, Postförvaltare. 3
Hamberg, Kapellan.

Hr Pahlman, Stud.
Sjödahl, Bruks-Inspect. 2
Tuderus, Contr. Prost. 2
Törnqvist, Inter. Pred.
Walbeck, Pastors-Adj. 2

LOVISA.

(Genom Hr Tullförvaltaren
Lundmark.)

Hr Aspelin, Handl.
Bergman, Juris Stud.
Björkstén, J. Handl.
Björkstén, R. D:o.
Brunn, Postmästare.
Durkman, Stud.
Elfvig, Phil. Doct.
Eschner, Hand. Bokh.
Flodberg, Assessor, Ridd.
Forselles, af, Krigs-Råd.
Gulin, Stud.
Göhle, Handl.
Hougborg, Prost.
Hougborg, Språklärare.
Ingman, Urmakare.
Kyander.
Linderoos, Coopv Capit.
Lundmark, Stads-Läk.
Lundmark, Tullförvalt.
Mennander, Juris Stud.
Nordman, Handl.
Riddelin, Phil. Mag.
Sirén, Con-Rector.
Spalding, Gen. Maj. m. m.
Stenius, v. Håradsh.
Stenius, Handl.
Sucksdorff, Chr. Handl.
Sucksdorff, I. Handl. 5
Sucksdorff, J. Hand. Bokh.
Sundman, Handl.
Tandefeldt, Capit.
Tesché.
Unonius, A. T. Stud.
Unonius, E. Handl.
Unonius, P. L. Stud.

Hr Åberg, Stud.
Öhlin, Provisor.

NY-CARLEBY.

(Genom Hr Doct. och Ridd.
Topelius.)

Hr Bastman, Apothekare.
Berger, Rådman.
Blank, Stud.
Calamnius, Borgmäst.
Engström, Tullförvalt.
Hammarin, Handl.
Heikell, Lagman m. m.
Holmberg, Skeppare.
Kerrman, Rådman.
Kurtén, Skeppare.
Lindqvist, G. A. Handl.
Lindqvist, J. Rådman.
Lithén, Rådman.
Lybeck, J. Handels-Bokh.
Lybeck, P. Handl.
Platen, von, Capit. m. m.
Reutervall, Commminister.
Snellman, Contorist.
Strömbäck, Rådman.
Swahn, E. Stud.
Swahn, J. I. D:o.
Synnerberg, Skeppare.
Topelius, Prov. Läk. Ridd.
Turdin, G. W. Handl.
Turdin, J. Commerce-Råd.
Östman, Fabriqueur.

Härtill komma 2

NYSLOTT.

(Genom Förste Läraren Hr
Masalin) Ex. 10

NÅDENDAL.

(Genom Hr tjenstförr. Borg-
mäst. Sundberg.)

Hr Brander. Ex. 3
Dahlbeck. 2

Hr Fleming, Baron m. m.
Forselius. 2
Geitlin. 3
Fru Hausen, von. 3
Hr Leinberg. 3
Fru Lode, Landshöfdingska 3
Hr Otto Lode. 4
Lybecker, Baron. 5
Sundberg. 5

S:t PETERSBURG.

(Genom Hr Prosten Ridd.
Ehrström.)

Hr Aminoff, Frih. Lienten.
Baer, Lienten.
Bergenheim, Capit.
Fru Blumer.
Hr Boije, Förste Exp. Secr.
Ridd.
Brandenburg, Collegii-Ass.
Cedercreutz, Frih., Lieut.
Cygnæus, Stud.
Ehrström, Prost m. m.
Ehrström, Lärare vid S:t
Catharina Schola.
Finnander, Vice Pastor.
Finnér, Kyrkoh.
Forsberg, Lieutenant.
Göös, Gouvernements Secr.
Gödenhjelm, Vice Håradsh.
Gripenberg, Capit. m. m.
Hedenberg, E. O. Cancell.
Hornborg, Förste Exp. Se-
cret., Ridd.

Ingman, Provisor.
Köthen, Junkare.
Mannerheim, Grefve, An-
dre Exp. Secr.
Meinander, Capit.
Nordenstam, Lieutn.
Norberg, Archivarie.
Fru Rehbinden, Anna Charl.,
Grefvinna.
Hr Rehbinden, Otto Carl,
Stabs-Capit.

Hr Schlyter, Hof-Råd, Ridd.
Schultz, Fändrik.
Schwindt, Gouvern. Secr.
Schwindt, Pastor.
Selling, Collegii-Registr.
Sirén, Kyrkoh. Ridd.
Späre, Capit.
Stjernskants, Lient.
Swederus, Medic. Doct.
Winter, Vice Pastor.
Wullfert, Coll. Assess. Ridd.
Fröken Wullfert, Alexan-
drina.
Hr Zapdt, Commminister.

RAUMO.

(Genom Hr Borgmäst. Grön-
holm.)

Fröken Aminoff.
Hr Bergström, Handl.
Birgstedt, Handl.
Cederstein, Rådman. 2
Grönqvist, Stads-Fiscal. 2
Grönholm, C:son, Borg-
mäst. 12
Hahnsson, Rådman 6
Hammarström, Rådman.
Kjertström, Handl. 2
Hjulhammar, Capit. 2
Ilvan, Handels-Exped.
Ilvan, Handl.
Leván, Prost.
Leván, Pastors-Adj.
Lindqvist, Handl.
Lundmark, Coopv. Capit.
Malcke, Postförvaltare.
Nordberg, Vaktmäst.
Oxell, C. F. Handl.
Oxell, J. E. Handl.
Paqvalén, Rådman.
Paqvalén, Handl.
Reilander, Handl. 2
Roessler, Handl.
Rosvall, Rådhus-Vaktm.
Söderman, Tullförr. 2

Hr Vittenberg, Sadelmak.
Östman, Handl.

SALTVIKS SOCKEN.

(Genom Hr Kyrkoh. Sipelius.)

Hr Avellan, Håradshöfd.
Borenus, Capit.
Brandenburg, von, tjenstf.
Tollförv.
Crusell, Titulär-Råd.
Forsström, Pastors-Adj.
Granberg, Dr Prov. Läk.
Jung, Curam Gerens.
Lignell, Stud.
Lignell, Oecon Direct.
Semenoff, Handl.
Sipelius, Kyrkoh. 3
Stadius, Contracts-Prost.
Sveidel, Pastors-Adj.
Söderlund, Kapellan.
Tawast, von, Major.

TAMMERFORS.

Hr Aminoff, Capit. och Ridd.
Hellén, Stads-Predikant.
Kriander, Mag. och Pæd.
Fru Landahl, Comm. Rådinn.
Hr Landahl, Handl.
Lönroth, Prov. Medic.
Munck, Lieutenant.
Nervander, Magister.
Ramlin, Handl.
Rikström, Kamrer.
Sacklén, v. Håradshöfd.
Tennberg, Apothekare.
Ticklén, Magister.

TAVASTEHUS.

(Genom Fru Landshöfding-
skan Hjörne.)

Hr Adlercreutz, Stud.
Ammilon, Assessor. 2

Hr Andersson, Hand. Betj.
Jeannette Arckenholtz.
Hr Aulén, Kapellan. 2
Bastman, Ason. 2
Blåfield, Håradshöfd. 2
Fru Boerman, född Segersvärd.
Hr Boije Gust.
Boije, Jean.
Cedercreutz, Hof-Rätts-
Auscult.
Charpantier, Emil.
Fru Charpantier, S. L., född
Sillversvan. 4
Hr Collin, Bokhållare.
Florin.
Furuhjelm, Öfverste m. m.
Ex. 2
Granlund. 4
Haartman, Hof-R. Ausc.
Heurlin, Hof-R. Ausc.
Hildén, Stud.
Fru Hjörne, född Rosen-
borg. 4
Fröken Hjörne 2
Hr Holmberg, Fändrik.
Juselius, E. W. Handl. 3
Lilius.
Lucander.
Lundelius. 2
Fru Mathes, de.
Hr Munck, Hof-R. e. Not-
Pauloff.
Fru Stjerwald.
Hr Stjerncrantz, Capit.
Stiernvall, Sophie Julie. 2
Hr Thermén, Anton Johan.
Thermén, Carl Otto.
Utter. 4
Uschakoff. 2
Mamsell Wacklin. 2
Hr Waldens.
Fru Wasenius.
Hr Wassbom. 2
Wilhelms, Capitaine.
Wirenius, Assessor. 2

(Genom Hr Läne-Bokhåll.

Aspelin.)

Hr Appelroth, Stud. 2
Aspelin, Läne-Bokh. 4
Blåfield, Berndt Gustaf E.
mil, Scholaris. 2
Blåfield, Carl Gustaf Wilh.
Scholaris. 2
Blåfield, Gustaf Ad., v. Hå-
radshöfd. 6
Blåfield, Knut Gustaf Rein-
hold, Scholaris 2
Clayhills, v. Consul. 2
Forss, Slotts-Pred. 4
Gestenius, Lands-Cancell.
Juselius, Handl. 4
Juslen, Lands-Cancell.
Kyrklund, Rådman.
Lagerblad, Borgmäst. 4
Linderoos, Landt-Rånt-
mäst. 4
Lindström, Lands-Con-
torist.
Lindström, Munsterskr. 2
Lumén, Handl.
Martin, Pastors-Adj. 4
Nymann, Provisor.
Petersson, v. Håradsh. 4
Rosendahl, v. Lands-Kam-
rerare. 2
Salenius, Lands-Cancellist.
Saxlin, Protocolls-skrifv. 2
Stigell, Lands-Cancell. 2
Tammelander, Lands-Con-
torist.
Utter, v. Lands-Secret. 2
Zitting, Commiss. Landtm.
Fru Åkesson, född af Enehjelm

(Genom Hr Revisor Lyra.)

Hr Arckenholtz, Hof-Rätts-
Auscult. 2
Axén, Krono-Länsman.
Bergenstråle, Capit.
Bjugg, Apothek. 2

Hr Florin, Magister.

Fryxell, Lieuten.
Gadding, Lieutenant.
Granberg, Auct. Förvalt.
Gripenberg, Constance.
Hr Gylling, Lands-Kamrer.
Juselius, Handl. 5
Krook, Lagman, Ridd.
Kurtén, Director Cautus
och Communist.
Lagerborg, Capit.
Lindeman, Organist.
Lundelius, Lieutenant. 2
Lyra, Revisor. 3
Norrmen, Lands-Secret.
Palmgren, Collega.
Ruuth, Titulär-Råd.
Sallmén, Regements-Skr.
Saunmark, Stud. 2
Schogster, Stud. 2
Starek, Major, Ridd.
Thermén, Handl. 5
Uschakoff, Handl.
Utter, Collega.
Wahlroos, Handl. 2
Åkesson, Chirurgia Mag.

TÖFSALA SOCKEN.

(Genom Hr Mag. Cajan-
der.)

Hr Ahlforss, Pastors-Adj.
Cajander, Mag.
Hildén, Stud.
Rosenback, Mag.
Mamsell Wittfooth.
Hr Wittfooth, Lieutenant.
Åberg, Directeur.

ULÉÅBORG.

(Genom Hr v. Håradshöfd.
Emelius.)

Hr Bergbom, Lands-Kamrer.
Borg, Magister.

Mamsell Callmeijer.
 Hr Candelin, Handl.
 Fru Carger, Doctorinna.
 Hr Carger, Stud.
 Carström, vice Consul.
 Mamsell Carström.
 Hr Cläsen, Lagman m. m.
 Fru Cläsen, Lagmanska.
 Hr Elfsgrén, v. Lands-Secret.
 m. m.
 Elfsberg, Tullförv.
 Fru Elfsberg.
 Hr Emelén, v. Håradsh.
 Mamsell Emelén.
 Enbom.
 Hr Engelman, Handl.
 Mamsell Engman.
 Fru Fellman.
 Hr Franzén, Handl.
 Mamsell Franzén.
 Hr Granberg, Handl.
 Grönblad, Håradshöfd.
 Grönblad, Stud.
 Mamsell Grönblad.
 Hr Grönqvist, Lands-Cancell.
 Hamer, N. J. A.
 Mamsell Heickell.
 Hr Hästesko, v. Håradshöfd.
 Fru Laurin.
 Hr Liljeqvist, Håradshöfd.
 Mamsell Lundman.
 Hr Löfgren.
 Låse-Bibliotheket.
 Hr Melander, Stud.
 Messman, D:o.
 Montin, Kyrkoh.
 Niska, jor, Handl.
 Niska, stor, D:o.
 Nylander, Stud.
 Nyman, Magister.
 Palm, Coopv. Capit.
 Petrelus, D:o.
 Petersson, Kapellan.
 Polviander, Länsman.
 Polviander, Stud.

Mamsell Rosén.
 Hr Skogman, Apothekare.
 Spolander, Låne-Bokhåll.
 Stjernschantz, Öfverstem m. m.
 Fru Stjernschantz, Öfverstinna.
 Hr Sundborg.
 Ticklén, Con-Rector.
 Mamsell Toppelius.
 Hr Törnqvist, Stud.
 Ulenius, Handl.
 Wacklin, D:o.
 Wegelius, Dr Prost m. m.
 Mamsell Wegelius, Charl.
 Wegelius, Engel.
 Hr Wegelius, Stud.
 Hårtill komma ytterl. Ex. 12

 W A S A.
 (Genom Hr v. Lands-Secrets
 Kellander.)
 Hr Alán, Hof-Rätts-Assess.
 Asp, D:o.
 Aurén, Handl.
 Barck, Hof Rätts Actuarie.
 Berghom, Hof-R. Cancell.
 Bergsten, Coop. Skeppare.
 Boy, Hof-R. Cacellist.
 Bronikovsky, Capitaine. 2
 Bygdén, Lazar. Sysslom.
 Bäckman, Lands-Contorist.
 Fru Chydenius.
 Hr Duvaldt, Oecon. Direct.
 Fahländer, v. Håradshöfd.
 Fieandt, von D:o.
 Flodin, Landt-Räntmäst.
 Fredricsson, Landtm. Ausc.
 Gottsman, Hof-R. Secret.
 Grönberg, Coll. Assessor.
 Grönlund, Lands-Cancell.
 Grönstrand, Lands-Cont.
 Gylling, v. Håradshöfd.
 Hast, Lieutenant.
 Hellin, Låne-Bokh.

Hr Hjelt, Lands-Secret.
 Mamsell Hückert.
 Hr Järnefelt, Proto-Notarie.
 Kellander, v. Lands-Secret. 2
 Knorring, Hof-R. Ausc.
 Krabbe, Under-Fändrik.
 Langenskiöld, Hof-R. Ausc.
 Lindebäck, Apothekare.
 Lisitzin, Handl.
 Långhjelm, Lands-Kamr.
 Monselius, Hof-Rätts-Råd.
 Mählberg, Cassur.
 Poppus, Translator.
 Rein, Magistrats-Secret.
 Roschier, Hof-Rätts-Ass.
 Roschier, Advocat-Fiscal.
 Rosenberg, Krono-Fogde.
 Rotkirch, President m. m.
 Rotkirch, Stud.
 Sandelin, Handl.
 Sanmark, Med. Licent.
 Sinius, Kämners - Præses.
 Smirnoff, Handl.
 Snellman, Professor m. m.
 Stenbäck, Hof-Rätts-Not.
 Stenhagen, D:o.
 Tiesander, Hof-Rätts-Fisc.
 Timming, Lands-Cancell.
 Waselius, Rådman.
 Wasenius, Assessor.
 Westberg, Handl.
 Widmark, D:o.
 Wikström, Lands-Contorist.
 Wolff, Handl.
 Withander, Rådman.
 Wårnhjelm, Landshöfding m. m.
 Wårnhjelm, Hof-Rätts-Ausculant. 3
 Öberg, Stud.
 A B O.
 Hr A. Ch.
 Agricola, Hof-Rätts Ausc.

Hr Ahlberg, Scholaris.
 Ahlqvist, Krono-Casseur.
 Ahlstedt, Kyrkoherde.
 Ahlstedt, Magister.
 Ahlstedt, Studerande.
 Ahrenberg, Studerande. 2
 Ahrenberg.
 Aminoff, Grefve, Mag. 2
 Aminoff, Major, m. m.
 Fru Andersin.
 Hr Appelgrén, Bruks-Direct.
 Appelgren, C.
 Armfeldt, Capitain.
 Armfeldt, Grefve.
 Armfeldt, Baron, Verklig Kammarherre.
 Arvidsson, Pharm. Stud. 2
 Asp, Studerande.
 Avellan, vice Presid. i Kejs.
 Åbo Hof-Rätt, m. m. 3
 Avellan, Assessor.
 Mademoiselle Berggren.
 Hr Björkelund, Källarmästare
 Blomqvist, Urmakare.
 Bodén, Öfver Jågmästare 2
 Boije, Studerande.
 Boijer, Pastors-Adjund.
 Bonsdorff, Professor, Ridd.
 Borgström, Prost.
 Borisoff, Hekare.
 Brander, Hof-Rätts-Råd. 2
 Mademoiselle Bremer.
 Hr Bremer, Rusthåll. i Kisko.
 Brummer, Guldarbetare.
 Bruun, Hanlande i St Petersburg. 2
 Bäck. 2
 Caloander. 2
 Carlqvist, Studerande.
 Costiander.
 Cronholm, Lieutenant.
 Dahl, Lagman 2
 Dahl, Handlande.
 Dammert, Handelsbokh. 2
 Dickman, Assessor.

Hr Ebel, Bokhållare
 Edelsköld
 Edman, Prost
 Ehnberg
 Ekeland, Juris Adjunct
 Ekman
 Elers, Commminister
 Elmgren, Elem. Lärare 2
 Eneberg
 Engholm, Tulluppsynings-
 man, Contoirsskrifvare
 Fack, Studerande 2
 Federley, Acad Kamrer 5
 Finkenberg, Hof-Rätts-
 Råd. m m
 Fock, Capitain
 Forsell, Handlande
 Forsman, Phil. Magister 4
 Mademoiselle Fortelius
 Hr Frenckell, Hof-Rätts E. O.
 Notarie
 Friman
 Friman, Viæualie Handl
 Frosterus, Theol. Lic. 3
 Gadd, Carl Edvard 2
 Gadolin, Studerande
 Gadolin, Johan Professor
 Fru Gadolin, Domprostinna 2
 Hr Gestrin
 Granberg
 Fru Granholm
 Hr Granholm, Coopv. Capit.
 Granström, Bokhållare
 Grotenfelt
 Grönberg, Bokhållare
 Grönlund, Medic. Licent.
 Grönlund, vice Pastor 5
 Gylich, Pehr Johan 2
 Fru Gylling, Inga
 Hr Gylling, Ivar
 Gylling, Capitain
 Haartman, von, Med. Doct.
 Hahl 5
 Hammar, Collegii-Regist. 2
 Hausen, von, Assessor

Hr Hedenström
 Hellens, von, Assessor 2
 Hellenius, Munsterskrifv 2
 Heurlin, Joh. Lagman 3
 Heurlin, S. N. Assessor
 Hirn, Assessor
 Fru Hofström
 Hr Holmberg, Slotts-Befall-
 ningsman 2
 Hollming, vice Consul
 Ignatius, Kyrkoh. i Haliko
 Ignatius, Edvard, Stud.
 Ignatius, Comm. i Ulfshy
 Ithimæus, Pehr
 Hr Jahnér, Lieutenant
 Jegerschöld, Öfverste, m m
 Fru Julin, Em. Assessorska
 Mademoiselle Julin, Jeanette
 Julin, Wilhelmina
 Hr Juselius, Studerande
 Keckman, Phil. Magister
 Kolm 4
 Krook, Contoirsskrifvare
 Kulikoff, Handlande i Sit
 Petersburg 2
 Lagus, A. J. Professor,
 m m
 Lagus, W G Professor 2
 Lampén, Studerande 3
 Langell, Hof-Råd 3
 Laurell, Magister Docens
 Levison, Fält-Kamrerare 5
 Levison, Lieutenant vid
 General-Staben. 2
 Levison, Studerande 6
 Limon, Kapellan
 Limon, Pastors-Adjunct
 Lindeström, Lands-Contor.
 Lindfors. 3
 Lindgren
 Lindholm, Pastors-Adj. 4
 Lindström, Rådman
 Ljungberg, Studerande
 Ljungman, Pharm. Cand.
 Lode, Otto Johan

Hr Lundqvist, Abr. Skeppare
 Lundqvist, Eric, Skeppare
 Lundqvist
 Lundström, Refer. Secret
 Lydman, G. Handlande
 Lydman, H. F. f. d. Cancell
 Mesterton, Auditions Direct
 Meyer, Lector och Bokh. 5
 Mohell, Philos. Magister.
 Molander, Torsten.
 Mollin, H. L.
 Fru Nordensvan, Kammar-Rå-
 dinna. 2
 Hr Nybergh, Hendelsbokh.
 Nyman, A. Handlande 2
 Nystedt, Rådman. 2
 Ollonqvist, J. M. 2
 Plantin Cavander, Acad
 Secretarerare 10
 Pohl, Hof-Cond i Stockh 3
 Pomoell, Assessor 2
 Procopé, Assessor
 Rancken, E. Kapellan
 Rancken, N E
 Rein, Magister Doc 2
 Ross
 Rotkirch, C. 2
 Rothmann, Lands-Cancell
 Rönholm, Handlande 3
 Sacklén, Assessor 2
 Sagulin, Contoirsskrifvare
 Salovius, Studerande
 Sarin, Uppsyningsman
 Schalberg, Kåmn. Præses 10
 Schalin, från Stockholm
 Schedin, Inspektor
 Sewón, vice Lands-Kam-
 rerare 3
 Sewón, Kammarsskrifvare
 Mamsell Sewón, Amalia
 Hr Sjöman
 Sjöstedt, Magister Docens
 Skarén, Post-Expeditour 3
 Späre
 Stadigh, Studerande
 Stadius, Otto G

Hr Stenberg, Candidat
 Fru Stoffel 2
 Hr Sundvall, Acad Adjunct
 Fru Sundvall, J W
 Hr Sylvander, Hof-Rätts Not
 Tamelander, B A
 Tamelander, Claës Otto
 Tamelander, Fredr. Police-
 Mästare 3
 Tamelander, G. Öfverste-
 Lieutenant
 Tandefeldt, Friherre; Hof-
 Rätts-Råd, m m. 2
 Tengström, Professor
 Tennberg, Coopv. Skepp
 Tennberg, Körsnär
 Thuresson
 Tihleman, G A
 Tillman, Hårads-Bokhåll
 Tjäder, Coopv. Capit
 Tolpo, Martin, Prost
 Trapp, Carl, & J F Selin 3
 Trapp, Vågmästare
 Törnudd, Studerande 2
 Uskelin, Robert, Kapellan
 Valeur, Garfvare
 Wallenius, A W Laza-
 retts-Läkare
 Wallenius, Eric, Lands-
 häfding, m m 5
 Fru Wallenius, Landshöfdin-
 ska 3
 Hr Wallin, Slotts-Predikant
 Wenerbom, W. A. O.
 Wessel, C. U.
 Willebrand, A F von Pre-
 sident i Kejs. Åbo Hof-
 Rätt, m m. 5
 Willebrand, G. von
 Wirzén, A S Expeditions-
 Fogde
 Wirzén, Studerande
 Hr Ylenius, Handelsbokhåll.
 Hr Åkerberg, Studerande
 Åkerroos, Phil. Magister

Björneborg (i 2 listor tillsammans)
S:t Petersburg ytterligare
Ranmo ytterligare
Wiborg

75 Ex.
12 --
11 --
11 --

TAFLOR AF VÅDELLEN I ÅBO.

*Ardeano i tetti, e il fumo e le faville
Rote faceano e tenebroso giri;
E intanto io spargea fuor caldi sospiri;
Al rimborbar delle sonore squille.*

TORQUATO TASSO:

Dig, som vid likars nöd ej blygs för den vällande tåren,
Hvilken med våld, — ty naturen är stark, — utpressas
ur ögat;

Dig, hvars hjerta ej hårdnat till sten, hvars tanke kan
fatta

Jemrens fasor och qual, ej blott fröjdfeater och lekar,
Redlige menniskovän, tillegnar jag sorgliga minnens
Spridda bilder! — Jag vet, nu fordrades mästarens pensel,
Fordrades mästarens konst, som förstår väl välja bland
hundra

Ämnen det bästa, förstår utblanda de skiftande färger,
Att ej i dunkel ställs hvad närmst bör träffas af blicken.
Den gör bättre som kan; tillåtet är mig att försöka.
Du framförallt, som var med i den gryma förödelsens
stunder,

Som med ditt öga såg, med ditt öra försporde vår ångest,
Wärdes pröfva med skonande dom de taflor jag tecknat!

I. KLOCKAN IX.

Så skön var aftonen; för lindrig fläkt
 På azurhafvet silfverskyar summo,
 I herrlig vattring krusade likt lamm.
 Den bleke Månen med betydsamt öga
 Såg ned till Aura ifrån etherborgen,
 På tankar rik, dem ingen aning tydde.
 Som Isispresten stum, en gåtgestalt,
 Han stod der ensam i sitt rena fjerran;
 Ej vaknat mången af dess systrar än,
 De väna stjernemör, dem sommarn väggat
 Till rolig sömn, att drömma idel tjusning.
 Och sällheten, som ser med öppna ögon,
 Är hon väl mera sann än den som drömmer?
 Aft hvad oss hugbar och förnöjer mest,
 Ur andars verld sin rätta mening hämtar,
 Och jordens lycka är som vattendroppen,
 Men strålen med sin sköna underkraft
 Förvandlar den till fästets sjufärgsbåge,
 En tolk af vredens eviga försoning.
 Jord, himmel — allt oss lofvade tills morgon
 En dag af dem, med hvilka hösten tjuvar.
 September till naturn en Finne är,
 Som vill ej byta tegens gyllne skylar
 Emot Hesperiens sjungna trädgårdspark;
 Han är en fullvext man, rätt allvarsam,
 Ej lekande med barnen i det gröna,
 Men, fryntlig vörd, han bjuder till sitt bord;
 Och fägnar alla, fremmande och kända.
 Så var ock seden i Kong Eriks stad,
 Den gamla, trefna, fosterlandets vållust!

Hvar dröjde lycklig i välsignad krets,
 Och hjertat slog af idel glada sorger;
 Ty äfven glädjen eger på sin andel
 Bekymmer. Er, J mödrar, må jag spörja:
 När ögat läser hoppets dunkla chiffer
 Uti den spådas blick, en fjerran framtid,
 En trollverld full af pröfningar och bragder,
 När munnen myser åt den veka handen,
 Som ritat tankstreck kring sin danings källor;
 Är ej den känsla som er hänför då
 Högst underbart mängd af fröjd och fruktan?
 Ett stilla norrsken lik, hvars dolda spel
 På en gång lyftar och betrycker sinnet? —
 Säll var vår stad; i ädel täflan fikte
 Uppå sitt sätt enhvar att skatter samla,
 Ej blott af gull och gods, som höra stundom
 Till lifvets lättnad, till dess värde aldrig,
 Men äfven skatter utaf högre art,
 Dem rik och arm med samma rätt förvärfvar.
 Ej nöden gick ohulpen från vår tröskel,
 För ädla nöjen städs en skärf var spard,
 Att glädjens liksom sorgens fester fira,
 Vi redligt öppnade båd hand och hjerta.
 Men så är verldens gång: i nattligt mörker
 En allvis Gud fördöljer mensko-öden,
 Och otillräckligt är all kunskaps djup,
 Att ana ens hvad nästa ögonblicket
 Beskära må, förfäran eller glädje.
 Vis man besinnar det och blickar trygg
 De dar till möte, som hans dygd bereder;
 Men dåren ler dervid, och kastar fjerran
 Hvar börda, pligten på hans skuldror lägger,
 Tills, väckt med fasa ur en blind försoffning,
 Han nödgas tro en hämnare deruppe,

Utaf hvars allmakt himmelen och jorden,
 Och alla skapta kreatur bero. . . .
 En vink, — och bergen störta, fästen ramla,
 Och tiggarghopar ur palatsen famla. —
 Hör klockans lugna Nioslag! Derpå
 Med rysning hör dess nödrop: Åbo brinner!
 Ett hiskligt budskap! Strax i himmelshöjd
 Den vilde eld med tusen tungor hväser,
 Och trotsar kloketens och kraftens hinder.
 Med tigerglupskhet han i hvar sekund
 Uppslukar nya byten, hotar andra,
 Från tak till tak dess lömska sändbud vandra,
 Och smilande än här än der du ser
 En nytänd låga, som försätligt ler,
 Liksom hon ville blott på vägen lysa,
 Liksom hon tändts att värma dem som frysa.
 Men snart hon vexer till en jettekropp,
 Och sprutar etter under ostördt lopp.
 Sjelf Månen, skrämd af sådan hisklig syn,
 Sig dödsblek gömmer under fästets bryn,
 Hvars vida hvalf, så långt som ögat hinner,
 Är nu ett eldhaf, och med sjudning brinner.

II. DOMKYRKAN.

Hvad glans sig ur chorfönstren gjuter,
 Som tindrade festljusen alla!
 Orkanen bland pelrarna tjuter,
 Ej psalmer i helgdomen skalla.

Se, verldarnes Fader, Din boning!
 Förrädisk är gästen der smyger;
 En dödsfågel utan förskoning
 Kring dömen på eldvingar flyger.

Må störtas hvad byggdes af flärden,
 Fritt menskliga skatter må fara!
 Hvad dyrast bör aktas i verlden,
 Ditt hus, Din församling bevara!

Klipp af de förhärjande vingar,
 Den trotsige fienden tukta,
 O Herre, som stormvinden tvingar,
 Hvars vink sjelfve himlarne frukta!

Förgäfves! Ren flammorna rasa
 I förfäders smyckade grifter;
 Ej tjusningens läror, blott fasa
 Man läser i runornas skrifter.

Doft öppnas de multnade vårdar,
Och ljungeldar hagla ditneder,
I döds skallars fredlysta gårdar
Sig liket ny likfärd bereder.

Den tappre, som vigdes med döden,
Och föll för bedrifternas ära,
Hemskt suckar: "hvad hånande öden!
"Vill härjaren minnet förtära?"

Låt marmorn förgrusas och remna,
Och jorden ta hän hvad hon gifvit:
En evighet orörd skall lemna
Hvar bokstaf som sanningen skrifvit.

Ursinnige eld, du dig dristar,
Att häda det gästfria bordet,
Der Frälsarn hvar måltid bevistar,
Och förer bland syndare ordet!

Der kärleken flödar åt alla,
Som nalkas i trones förmaning,
Och lustarnes blyfjettrar falla
Vid glöden af himmelens aning.

Der, ack, mångt ynglingahjerta
Slog ut, rent som blomman om våren,
Och svor, att i fröjd som i smärta
Städs följa till Golgatha spåren.

Der, ack, uti salig förtjusning,
Knäböjde den darrande flicka,
Och såg uti glorians ljusning
Cheruben beskärmande blicka.

Allt sköflar barbaren och talar
Med thordönets gny genom hvalfven;
Ej sådan predikan hugsvalar,
Blott hörd af de dånande skalfven.

Lik slagtdjurets råmande flämtning,
Den gnisslande orgeln förskräcker,
Och klockans förstummade klämtning
Till bönstund ej syndaren väcker.

Det härjade Zion, o himmel,
För vådor i framtiden skydda!
Till fristad ur jordlifvets hvimmel,
Red snarligt Din åldriga hydda!

Låt Ordet till dagarnas ända
Der stärka båd hjerta och sinne!
Till hugnande lärdom må lända
Förödelsens sednaste minne!

III. VERLDSBORGAREN.

»Borta bra, men hemma bäst!»

Säger folket, och med rätta;
Ledt är lefva städs som gäst,
Men att foten makligt sätta
Under eget bord, — minsann,
Se, det gäller hvad det kan!

Derför ock vi yxa fast
Vid den hulda fosterjorden:
Med föraktets ögonkast
Södern stolt betraktar Norden,
Lappen sjelf, i rökigt tjäll,
Tror sig mer än Croesus säll.

Till sin plöjda tegs försvar,
För de små i trofast koja,
Mötte döden mången far,
Bar med saktmod slafvens boja;
Tåren på den ädles graf
Blef en minnesblomma af.

Bäst i krig och bardalek
Vänjes man att sak betrakta,
Öfvas der att utan svek
Med besinning skynda sakta;
Hjertat undervisas der
Bättre än Boethius lär.

Derför öppnas öfverallt
För den tappre vänlig hydda,
Brasan tänds, när det är kallt;
Till hans fat den bästa krydda,
Bästa vin i rågadt glas,
Gerna fram ur gömman tas.

Också är han detta värd:
Efter vakor utan ända,
Blir en sten hans hufvudgård.
Pilgrim hvart han helst må lända,
Der i morgon, här i dag,
Skrifver trumman honom lag.

Ifrån stridens tummelfält
För han med sig tukt och seder;
Like tarflig som i tält,
Grannn han aktar på sin heder;
Hvarje nödställd är hans bror,
Och hvar gumma är hans mor.

Är det icke sannt? Se här
Denne far, som sanslös vankar!
Hvarken fjerran eller när
Synes tröst för fasans tankar:
Han en enda dotter har,
Och hon blef i flammen kvar.

Bäst han suckar, lik en pil,
 Jagad från Kaukasens sena,
 Snabbare än stormens il,
 Ses en okäud, helt allena
 Slunga sig i lågans glöd,
 Trotsande en säker död.

Men det goda hjertats värf
 Städs den Högstes bistånd röner;
 Offret utaf tiggarns skärf
 Ofta Han med framgång kröner. —
 "Fader, tag ditt barn emot!
 "Här det sjunker vid din fot."

Qväfd af rök, till hälften bränd,
 Så den ädle upprörd hviskar;
 Känslan, i hans inre tänd,
 Snart det sjunkna mod uppfriskar,
 Och han strax vill skynda dän,
 Rörd af andras olycksskrän.

"Bida dock en stund! jag ber;
 "Sådan handling lön förtjenar;"
 Fadren genom tårar ler,
 Och, att visa hvad han menar,
 Löser från sin dotters barm
 Smycket, och från hår och arm.

"Tag det här! lef säll och glad,
 "Himlen stegre gäfvans värde!"
 "Ej för gull jag gick åstad,
 "Pligten så mig handla lärde.
 "Hvad jag gjort, hvar menska gör;
 "Det är ej att tacka för."

"I min frälsta dotters namn,
 "Som med Brustna ögat blickar,
 "Vaknande i fadersfamn,
 "Säg, hvarfrån er himlen skickar?"
 "Som ni ser, jag främling är;
 "Gör er icke mer besvär!"

"Älskade, hur heter ni?
 "Denna fråga dock besvara!"
 "Sådant akta icke vi;
 "Saken talar, saken bara,
 "Men — att sluta gagnlöst prat —
 "Jag är Kejsarens soldat!"

IV. FÖRSONINGEN.

Han.

Så! nu stalp det sista laget,
Allt är härjadt, sönderslaget,
Af det stolta hus i blinken
Vardt en fasansvärd ruin.

i dess herrligt redda salar
Aldrig gästkar tunga talar,
Aldrig mer vid första vinken
Fylls christalla med cypervin.

Hon.

Gode yngling, lemna detta!
Icke lyckans minnen lätta
Bördan, som en usling trycker,
Qvalet, som förtär min själ.

Gud, jag för min fader ryser!
När han hungrar, när han fryser,
Hvilket kast af ödets nycker
Hotar icke dottrens väl!

Han.

Hm! på baler fjesad, firad,
Snart med bjefs och myrten sirad,
Hvad ett ögonblick förbrutit,
Botar hon i rågad mål.

Rik man, som i vällust frossar,
Ler åt masken, den han krossar,
Med den tår, i stillhet flutit,
Kryddar han sitt toma prål.

Hon.

Gryme, och du så nämns häda,
Sårad, sanslös qvinna smäda,
Och du vet, att detta hjerta
Alltid redligt med dig ment!

Dottrens första pligt är lydnad,
Saktmod hennes enda prydnad,
I ett bröst, som tärs af smärta,
Himlen bor, — blott det är rent.

Han.

Så är vankfri kärleks lynne:
Eljes mild, han tigerns kynne
I förtviflans stunder röjer:
Hat är skötbarn af förakt.

"Arm ej passar för den rika;
"Lek går bäst emellan lika;
"Gammal rygg sig nödigt böjer!"
Har ej så din fader sagt?

Hon.

Jo, han sagt det; jag bekänner.
Men J ären vrånga, männer,
Och hvart enda ord, som faller,
Träffar er likt giftad pil.

Är det hjeltmod väl äkta,
Som ett hugskott att förfakta,
Tynar bak ett fångsels galler,
Trotsar tusen stormars il?

Han.

Fast bör mannen stå som klippan,
Vid hvars fot den veka sippa
Bryts af minsta vårdagsläkten,
Törs ej bida åskans ljud.

Elfter eget hufvud tänka,
Ej en hårsmon efterskänka
Intill sista andedräkten
Af sin rätt: är mannens bud.

Hon.

Så den stolte därtill skryter,
Eld uti hans ådror flyter,
En volkan är hvart hans sinne,
Hvart begär en vild tyrann!

Men, från höjden der han sviktar,
Från den trollverld, som han diktar,
Och der han var aldrig inne,
O, hur plötsligt störtas han!

Han.

Störtad, krossad, ej en klagan —
Barn må qvida under agan! —
Från den starkes läppar höres:
Karl bör kunna stå sitt kast.

Man kan tappa, man kan vinna,
Lyckan är en dolsk gudinna,
Som med bundna ögon föres:
Träffar blindbock, tar han fast.

Hon.

Nej, en syster till Behagen,
Är hon mild som sommardagen,
Trifves helst uti det stilla,
Leker uti blomsterlund.

Ledset att mot vågen kämpa,
Byts omsider trots till lempa.
Att försingra tankens villa,
Skåda i ditt hjertas grund!

Han.

Hjertat tankens allmakt lyder,
Pligten allt för oss betyder.
Må de svaga själar äna,
Hoppas, sucka! — Hvem rör det?

Hvar sitt öde sjelf bereder,
Blott en väg till målet leder,
Och för alla samma bana
Mättes ut från evighet.

Hon.

Sannt är detta som du säger,
Blott du saken öfverväger.
Föra er på rätta spåren,
Af en spindeltråd beror.

Har du glömt den helga timma,
Då vid aftonrodnans strimma
På ditt anlet glänste tåren,
Och du gret en älskad mor?

Han.

Aldrig, aldrig kan jag glömma
Denna hulda, milda, öma;
Må hon städs, en vänlig engel,
Sväfva på min lefnads stig!

Tidigt flydde hon från jorden,
För sin himmel mogen vorden.
Liljan så på vissen stängel
Framt mot stoftet böjer sig.

Hon.

Nästan barn då än, vi båda
Tänkte ej på lifvets våda,
På de feror, hvilka hota,
Och de hinder världen har.

Men i qvällens tysta stunder,
Utan syek och arga funder,
Att din saknads smärter bota,
Kärleken min skyddsgud var.

Han.

Kärlek väl ett barn må hetal!
Detta bäst vi begge veta,
Som med årens tal beständigt
Stöttes längre från hyarann.

En juvel i gull bör fattas;
Sen de båda dubbelt skattas.
Intet fattigt, slätt, eländigt
I palatset tålas kan.

Hon.

Glöm det fordna! Samma handen,
Som då slet, skall knyta banden:
"Lek går bäst emellan lika!"
Ödet jemnade vår lott.

Skåda här en värnlös qvinna,
Se dess tårar, hur de rinna,
Låt de ilskna nycker vika,
O, låt hjertat tala blott!

Han.

Om din far mig än förskjuter,
Famnen för den arme sluter, . . .
Nej! jag kan ej lycka tigga;
Himlen jag förtjena vill.

Skulle dessa fasor skådas,
Kärlekens triumph bebådas
Bland de spillror, som här ligga,
I en stad, ej mera till!

Hon.

Himlen med vår dygd vi vinne.
Nu är rätta stunden inne,
Att med ädelmod betala
Godhet liksom oförrätt.

Räck din arm min far att stöda,
Låt för hat blott mildhet flöda,
Och den gamles dar hugsvala,
Att hans dödsstund blifver lätt!

Han.

Du har vunnit, tjusarinna;
Må det leda groll försvinna!
Stolthet, döf och blind, bereder
Egen ofärd, egen skam.

Nej, din fader skall ej svälta:
Nöd är glöd, och gitter smälta
Slaggen från det smycket Heder;
Rensta gull då glänsar fram.

Hon.

Om vår gerning Gud behagar,
Och vi hinna gamla dagar,
Nytänd trefnad, ro och lycka
Invid dessa stränder le.

Han som störtar, reser åter,
Efter agan huldt förläter;
Vanskligt är hvad menskor tycka,
Herre, må din vilja ske!

V. VISAREN Å TORNURET.

"J, menskor, gifven grannt uppå mig akt!
"Jag går min gång, är alltid på min vakt,
"Förgäfves skryten J: vi hinne nog!
"Jag vet väl mången, som sig plunt bedrog,
"När som jag pekar med mitt finger blott,
"Då blir i staden öfverallt så brådt.
"Väl mången brummar, att jag söla plär,
"Och att jag är för bråd, en annan svär;
"Men ho som råder öfver tingens skick,
"Han vrång och väldig alltid heta fick,
"Och den som skrifver lag för Pehr och Pål,
"Ej undrar att han blir för tadlet mål.
"I denna verld ändock, hvad herrlig sak,
"Att någon helst i evigt samma mak
"Är ut, är in sin bana löper fram,
"Och aktar ej på väderhanars glam!
"Lik bror min, himlens visare, är jag,
"Blott litet bättre; ty båd natt och dag
"Jag herrskar ständigt, och i snö och tö,
"Och bäst jag känner, att allt kött är hö,
"Mig aldrig dånliga bekymmer kränkt,
"Men många gånger jag här uppe tänkt:
"Om jag ej funnes till uti vår stad,
"Hon visste ej, när hon bör vara glad,
"När hon till kyrka eller hem skall gå,
"Knappt nog, när hon får sluta eller stå;
"Ja, sjelfva tankarna af mig bero,
"Hvart ord jag säger, måste alla tro.
"Jag derfor folket öfver axeln ser,
"Och aktar föga hvad der nere sker."

Så sad' han öfvermodig från sin höjd,
 Och pekade åt Ill, högst sjelfföfnöjd;
 Men glömde bort, att han var endast slaf,
 Som tog befallningar och inga gaf.
 Han tänkte ej att hjulens dolda gång
 Hans bana mätte, evigt lika lång,
 Att, hvad han visste, ur det inre gick,
 Fast undangömdt för spejarns skarpa blick.
 Vid tokars prat stads hämden nära är:
 Nu verkets krafter härjaren förtär,
 Och se, han pekar — pekar utan sans,
 Af ingen aktad, som han allsej fanns.
 Sist kommer lågan med sin vilda makt,
 Och säger: målsman, lögn du hafver sagt! . . .
 Den fordne tid, beklagensvärda stad,
 För hän, föll bort liksom ett gulnadt blad.
 O, må den nya ej ditt hopp bedra,
 Må hvarje timma egna fröjder ha!
 Minns mellertid, att icke visarn vet,
 Ej anar ens din lefnads hemlighet:
 Inom ditt bröst du bär en talisman,
 Han ensam pekar ut den rätta ban,
 Han hviskar dig den rätta stund och tid;
 Lyd honom blott, så har du fröjd och frid!

VI. MENNISKOVÄNNEN.

Jag satt i egen koja
 Så glad och lycklig jag,
 Och tänkte: låt dem stoja
 Der ute natt och dag!
 Låt med hvarann dem kappas
 I läckra öfverdåd!
 Det bästa spel kan tappas,
 Om man är alltför bråd.

Och när de ståtligt rännde
 I dyrköpt fyrspanssvagn,
 En häst jag förespännde,
 Med samma lust och gagn.
 När de med bång och väsen
 Framsatte hundra fat,
 Var, utan dessa fjesen,
 God husmanskost min mat.

Jag visst ej skydde världen,
 Sann vänskap var mig kar,
 Men vidrig var mig flärden,
 Hvars väg åt fanders bär.
 Väl mången på mig glodde
 Med mörka ögonkast;
 Nöd minns dock, hvar jag bodde,
 En skärf ej nånsin brast.

Jag kunnat ta en maka,
 Det stod uti mitt val,
 Men taga och försaka,
 Har med sig lika qval.
 När uti unga åren
 Mitt bröllop ej blef af,
 Jag mente så: gråhåren
 De äro kärleks graf.

Man ser så ofta miste
 På flickorna i by,
 Och jag ej är den siste,
 Som sökt med heder fly.
 Fast ingen med mig skalkats,
 Och smygt sig till min famn,
 Bekymren sällan nalkats
 Den ensligt lugna hamn.

Der låg min lefnadsskuta
 För ankar längesen;
 Min bok var lätt att sluta,
 Ty den var klar och ren.
 Och djupt på kistans botten
 Låg spard en arfvedel
 Åt dem, som sämsta lotten
 Fått ut i lyckans spel.

Hur mången redlig qvider
 I nöd och uselhet!
 Hur mångt hjerta svider
 Af sår, dem ingen vet!

Ty lik en neslig krämpa
 Är ofta armoden;
 Sjelf kan man ej den dämpa,
 Men blygs att röja den.

Åt dessa blyga arma
 Min gåfva var beskärd,
 Åt mor, som höljs i slarfva;
 Fast hon är siden värd;
 Åt barn, hvars gryma öde;
 I värnlöshetens dar,
 Ur lifvet till de döde
 Borttryckte älskad far.

Jag visste, hvilat blifver
 I grafven dubbelt söt,
 När man på stenen skrifver:
 "Sitt bröd han androm bröt."
 Men menskotankar fara
 Liksom en dunst och rök;
 Ett ögonblick, ett bara,
 Ut hela summan strök.

Nu är jag fattig vorden;
 Har ingenting att ge;
 Gud lofvar, ej på orden,
 På tanken endast se.
 Hvad klagat jag då öfver
 Att elden gruflig var!
 Helt litet den behöfver,
 Som blott till likfärd spar.

VIL. FÖRVIRRINGEN.

Skri och stöj från alla kanter,
 Hundagläfs och barnagrat,
 Knak och brak och jemmerlåt
 Höras uppå torg och branter.
 Der en kullkörd kärra, lemnad,
 Här en tunna, sönderremnad!

Hos den fattiga och rika,
 Hvilka därliga bestyr!
 "Denna kruka är mig dyr!
 "Ve, mitt barn!" — så hörs man skrika;
 En sin gamla länstol fattar,
 Medan bofven börsen snattar.

Fåfång skildring! ingen tunga
 Vår förbistring tolka kan;
 Sjelf Homerus, lefde han,
 Skulle knappast henne sjunga.
 Den ej såg, ej fatta gitter,
 Hur vår kalk var rysligt bitter.

Dödlige, hvars dagar skrida
 Sorglöst, fast i sakta mak,
 Tänk ej såsom afgjord sak,
 Att de städs bli lika blida:
 I en hast sig allt förbyter,
 Midt i lugnet stormen ryter.

Stormen ryter, och mot stranden
 Fraggigt vilda vågor slå;
 Fåfångt arme seglarn då
 Sträcker ut den trötta handen:
 Dödar fjerran, dödar nära
 Plåga sinnet och förfära.

Döden sjelf är mindre bitter;
 Än den långa farans stund;
 Fasan unnar ingen blund,
 Hon med öppna ögon sitter,
 Och vansinnig kring sig stirrar,
 Eller som ett spöke irrar.

Hvad är menskan, att hon skryter
 Öfver krafter, drift och råd?
 Modet, ofta öfverdåd,
 Färg vid minsta pröfning byter;
 Kastar skulden, rymmer fältet,
 Löser upp det spända bältet.

Så var dock hos oss ej fallet:
 Blott för eldens raseri
 I det sista veko vi,
 Och af bräckta bjelklag skallet
 Följde husfar, barn och moder,
 Hvilka gjöto tårefloder.

Mången, grymt på flykten drifven,
 Träffades från eget tak
 Af en eldbrand, som med brak
 Blifvit ur sin fogning rifven,
 Mången fick med lifvet gälda,
 Att han halp i nöden ställda:

När ej örat mer kan höra,
 Och ej ögat mera se,
 Tanken räkna knapt till tre;
 Hand och fot sig icke röra;
 Måste menskokrafter svika;
 Ödmjukt för sitt öde vika.

VIII. GAMMAL MAN PÅ GATA

Ensam blef jag,
 Löf faller af, så far lifvets behag,
 Vandraren stapplar vid statven,
 Blickar åt grafven.

Stunderna gå,
 Bölja på bölja i sjö likaså,
 Hvad blir väl mennisko-öde?
 Fråga de döde!

Gladje är kort,
 Kommer en pust, kan han jaga den bort.
 Sorg på besök, sur och bitter,
 Sitter och sitter.

Vänskapens band
 Länk efter länk fräter tidens tand,
 Och med hvar flyende timma
 Slocknar en strimma,

Ungdom är yr:
 Fjeril från blomma till blomma flyr;
 Gammal man trivdes ej ute,
 Hemma jag sate!

Hvar har jag hem?
 Hvar har jag stol? Eld roffade dem;
 Knapt af det vänliga huset
 Hittar jag gruset.

Härjaren kom,
 Bläste i bok alla bladen om;
 Börja från början nu åter,
 Tid ej tillåter.

Vishet är god,
 Pröfvar ej mindre än svärdsegg mod;
 Piltar till mjödhornet strömma,
 Männer det tömma.

Skofvor och gull
 Glimma och glittra för krypet i mull,
 Ofvanom stoftet är veta
 Bättre än leta.

Sent uppå natt
 Jag vid min lampa begrundande satt,
 Läste i herrliga skrifter
 Fädrens bedrifter.

Tecknade grannt
 Allt hvad de gümde förträffligt och sannt,
 Såg mer och mera sig fylla
 Lådor och hylla.

Tänkte för mig:
 Fröjd är att lysa de unga på stig,
 Flit, innan timglas utrunnit,
 Aldrig nog hunnit.

Nu är det slut:
 Arfsbrefvet plånade lågorna ut;
 Nya besittningar samla
 Tör ej den gamla.

Dock har jag tröst:
 Skön brinner känsla i redlig mans bröst,
 Lycker ock sömn, hvad det lider,
 Ögat omsider.

IX. NATTBETRÄKTELSEN.

Förfluten var den första eldnatt; kom så dag
Och sjönk i lågor, lika fasansfull och vild,
Den andra natt skref ut sin gärd med djerfva drag,
Allen' satt mången nu från hem och vänner skild.

I ensamheten vakna tusen tankar opp,
Som Neckerosor dyka ur den stilla å,
Och anden flyger uti obehindradt lopp
Inunder stjernepella, den etherrena, blå.

Der ligger -- hördes suck på suck -- urgammal stad
Med all sin prakt och ära; hvilken sorglig syn!
Hvart sjönk hon hän af stolta hus den långa rad?
Blott tjocka rökmoln hvälfva fram vid himlabryn.

Hvad sekler efter sekler fikt att reda in,
Likt gräs af fareld, ödelades på minut,
Hvad store Förstar rikt att smycka laggt sig vinn,
Smalt upp som vaxbild. Strängt var himlens straff,
beslut.

Mest menskohjerta syns i världen underbart;
När det är rent, Guds englar spegla sig deri;
Att pröfva det, den svarta synden allad vardt,
I början skuggrädd, trotsig sen med raseri.

Den förste vank, som röjer sig på själens grund,
Man aftvår noga, som från dyrata klädning fläck,
Det första samvetsqual ej unnar ögat blund,
Som blottadt hämsvärd hota ser med isig skräck.

Ung synderska sig gömmer under slöjers hägn,
Hon blygs för lytet på den eljes fagra hy,
Hon spar ej smink, ej doftande essensers regn,
Och rodnar så, om syster ens nämns henne bry.

Men ödygd vexer snart, och ogräs rötter slår,
Tills innan kort vid ljusan dag på öppet torg
Oslöjad Lustan med sin tärna, Fräckhet, går,
Af Trotset följd, som skansar sig i bombfri borg.

Det kalla Högmod dyrkar mer sig sjelf än Gud,
Och ockrar med den armes ringa egendom,
Dess öra väms vid öfvergifnas klagoljud,
För tiggarns bön det stänger dörr med lås och bom.

Och Afund sitter i sin huggormskula gömd,
Och gnager der på dräpta likars nakna ben,
Men tvinar jemt, till outsläcklig hunger dömd,
Och ögat rinner, tål ej dagens friska sken.

Emellertid den Evige från Ljusets sål
Med blick, som tränger genom alla töckens natt,
Bekymmerfull ser vexe afgrundsyngets tal,
Liksom ej funnes lag, och straff för brotten satt.

Då slungar han sin blix till jordens vrånga folk,
Och krossar synden, att han aldrig reser sig;
Men för de goda dundret är hans varnings tolk,
Att deras fot ej dröja må på lastens stig.

Fromt undergifue, hur sig vänder ödets hjul,
Vi böre godt som ondt af himlen taga mot.
Den ej i år med gammal fröjd får fira Jul,
Till nästa hugnas kan; ej båtar tafatt knot.

För några dar, ho trodde sig slik ängslan se,
Och höra brakat af de nederbrända hus?
Dock sägs med skal: ej under under solen ske,
Af mången kongastad ej namn mer finns, ej grus.

En droppe hållkar berg, och gullring nöts på hand,
Och för det nya måste gammalt vika bort,
Sjelf menskors slägt försvinner liksom strå på strand,
Val äran evig är; men Lagrens grönska kort.

Vet, hoppets stämman hvisskar hugnande och blid:
Till skön fulländning skrider allt hvad skapadt är.
När storm blåst ut, när krig är slut, le lugn och frid;
Djupt under snö förmultnar frö, som gullax bär.

Så öfver askan utaf vår förbrända bygd
Skall ordna sig en stad ännu med osedd glans,
Och hjerta tjusfullt klappa der för tro och dygd,
Och högtidssmyckade Chariter gå i dans.

Förglömdt är då det hemska tjut, nu örat när
Af trogna husdjur, klagande vid öde port,
Och fremling, som på ståtligt fejad gata står,
Tom saga tror allt hvad förtäljs om härjad ort.

Åt jordens Ädle är beskärd den ljufva lott,
Att från oss jaga qvalen, bota ångst och brist,
Att resa upp palats, der fordom koja stått:
Mer säll är hulpen ofta, än den intet mist.

Spörj seglaren, som frälst ur vilda svallets nöd,
Från brusten plankan skådar älskad hemlandskust!
Spörj hjelten, ryckt med sargad kropp ur säker död,
När segren blåses i trumpet, ho njöt hans lust?

På villande äng,
Bland gnistor som spraka,
Helt ensame vaka
De flyktade små, utan tak, utan säng.

Med ängslande rop
De händerna lyfta,
De darra, de snyfta,
Och smyga sig samman, en jemmerfull hop.

Ljuslockig och from,
Bestyr liten tärna,
Vill värma, vill värna
Gullbroder, och läskar den divana gom.

Hon kysser hans mund,
Hon vyssjar, hon vaktar,
De andra hon saktar,
Och liten en sluter sitt öga till blund.

Som engelns så vek
Är känslan hos qvinnan,
Huldt moderlig -- innan
Hon anar det ens -- emot dockan i lek.

Der sitten I små
I skräcknatten, sena,
Med hjertan så rena,
Med läppar så friska, och ögon så blå!

Men hvad är det mer?
Nog kommer väl mamma;
Ur hemkojans flamma
Hon bärgar båd kläder och namn åt er.

Går dag eller par,
Förgäten är nöden,
Och tårarnas flöden.
Barnsorg är ett vårmoln; den kommer och far.

Hvad ypperlig lott!
När vådan är öfver
Ert hjerta behöfver
Ej balsam; det sjelft är så majfriskt och godt.

Ty barndomens tid
Ren kärlek blott andas,
Och himmelen randas
Från morgon till qväll lika vänlig och blid.

Den drömmer ej än
Om afundens ränker,
Om arglist som stänker
I skumrasket smuts på sin sätaste vän.

Och högmodets kraf,
 Som pinar och fräter,
 Som nicka förgäter,
 När höfligt man bugar, den vet icke af.

Välsigne er Gud!
 I tukt och i ära
 Ni dagligt må lära,
 Att älska hans vilja och hålla hans bud!

I nymurad stad
 Der skolen I tåga,
 Och fråga, och fråga:
 Så gör man på grafgård der kors stå i rad.

X. AURA OCH KLIO.

Framskriden långt var qvällen,
 Helt ensam Aura satt:
 En måne blek på hällen
 I nordisk sommarnatt.

Och tårar kinden plöjde,
 Som Magdalenas mild;
 Sin blick mot himlen höjde
 Den sorgsna marmorbild.

Och spridda lockar flöto
 Kring skuldror, öfver barm,
 Och liljefingrar slöto
 Stum cittra i dess arm.

Ett norrsken plötsligt ljungar
 Utöfver etherhaf,
 Den dolda trollverld slungar
 En strålig jetteglaf.

Orörlig Aura blickar
 Kring härjad tempelstad,
 Ur ljusskyn vänligt nickar
 Dess syster, vän och glad.

I Greklands gudalunder
Hon vext bland hjeltar opp;
Hon räknar lifvets stunder,
Och mäter tidens lopp.

"Sitt ej så dyster, syster!
"För jord är sorgen blott;
"Odödliga ej lyster
"De arma menskors lott."

"Val sannt der du är boren,
"O Klio; men förlåt,
"Den elyseiska våren
"Ej sträcker sig hitåt.

"I dunkla skogars gömma
"Min barndomstid förled,
"Der vilda forsar strömma
"Från isgrå fjellar ned.

"Mitt ödes sälla skiften
"Du känner ju förut;
"Skrif upp i minnesskriften:
"Nu *Aura sjungit ut!*

"Mitt tempel brunnit neder,
"Som vise Förstar redt,
"Hvars trefnad och hvars heder
"Århundraden ha sett.

"Kring vigda altarkransen
"Ej Finska svenner stå,"
"Ej dän till högtidsdansen
"De tjusta tärnor gå."

"Jag vet, jag vet"! -- så svarat
Den mö från Helikon:
"Din cittra jag bevarar;
"Gif Delos' gud sitt lån!"

"Min cittra; nej, förmätna!
"Blott här jag lägger den;
"Blir jag ock den förgätta,
"Hon skall dock klinga än.

Vid Kejsarstoden, höga,
Sjönk varligt cittran ned;
Från saligt hjelte-öga
Skön ljusning vidt sig spred.

Anm. Elden skonade Solennitets-salen, der den dyra
Alexanders-stoden höjer sig öfver högtidskathedern.

XII. MATTHEI EVANGEL. 18 v. 20.

Första och några följande Söndagar efter branden
frades Gudstjenst å Kuppis under bar
himmel.)

Utur kojor, brända, stjelpta,
Vådligt hjälpta,
Herre, nalkas vi din fot.
Du en syndig verld förkrossar,
Du förlossar:
Sänder krämpa, sänder bot.

Du, som räknar hufvudhåren,
Skåda tåren
På den tryckta fadersbarm!
Barnen hungra, skria, klaga;
Styrk de svaga,
Dignande på tröttad arm!

Du, som smyckar blommans stängel,
Sänd din engel
Till den kränka modrens bädd,
Som utur de vilda glöden,
Rof för nöden,
Spratt, lik jagad dufva, rädd!

Menskan bygger bo och näste,
Borg och fäste,
Och en gnista allt förstör;
Menskan äflas, bråkar, liker,
Hårsmon sviker,
Och ett vindkast allt förströr.

Hvar finns tröst i fasens stunder?
List och funder
Fylla opp en vrängsinnt jord;
Vän till vän förtvillad vänder
Knutna händer:
Vinden fångar toma ord.

Herre, du är evigt lika,
Qvalen vika
För din mildhets morgensol.
Hjerta, som dig ödmjukt nalkas,
Hugnas, svalkas,
Jesu, vid din nådastol.

O, hur ljustigt vor' att dröja,
Knä sitt böja
I ditt tempel, Herre kär!
Men nu stå dess murar öde,
För de döde
Smygeld svepningen förtär.

Gud, ditt arma folk välsigna!
Fast vi digna
Under gisslets hårda slag,
Tröstar loftets ord, det gamla:
"Hvar sig samla
"Tä uti mitt namn, är jag."

Fader, tag vår syndabörda,
 Låt oss skörda
 Lif, der vi för döden sått!
 Sänd till oss din helge Ande,
 Att han blande
 Bön med vår, och mane godt!

Skona oss för hårda tider,
 Hat och strider,
 Eld och brand miskundelig!
 Lär oss, Gud, din sanna fruktan
 Utan tuktan!
 Led oss uppå lifsens stig!

Låt ur evigt otömd källa
 Glädje välla
 Ifrån barn till barnabarn!
 Slå den ondes välde neder,
 Hans, som breder
 För hvar oskuld syndens garn!

Vänd dig ej från våra bygder!
 Skönsta dygder
 Låt i alla hjertan gro!
 Och när dödens stund är inne,
 Fyll vårt sinne
 Med de Sällas himlaro!

Innehåll.

- I. Klockan IX.
 - II. Domkyrkan.
 - III. Verldsborgaren.
 - IV. Fårsoningen.
 - V. Visaren å Tornuret.
 - VI. Menniskovånnen.
 - VII. Fårvirringen.
 - VIII. Gammal Man på Gata.
 - IX. Nattbetraktelser.
 - X. Barnen.
 - XI. Aura och Klio.
 - XII. Matth. Evangel. 13 v. 20.
-